

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

- 5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 5.2 สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

5.1 วัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1.1 เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

5.1.1.3 เพื่อเสนอรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

5.1.2.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีเพศต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

5.1.2.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีระดับชั้นต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

5.1.2.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม) ต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

5.1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา

2557 ประจำปีเดือนมีนาคม จำนวน 1,630 คน (งานทะเบียนฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 321 คน ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) โดยการคำนวณหาขนาดของตัวอย่าง และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ 5% ใช้การคำนวณตามสูตรในกรณีที่ทราบจำนวนประชากร สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงในธานินทร์, 2555)

5.1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 9 ด้าน รวม 45 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 3 ข้อ

5.1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามระดับชั้น ที่ได้คำนวณการเก็บตัวอย่างไว้ จากนั้นทำการเก็บแบบสอบถามกลับคืนได้ จำนวน 321 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ และทำการคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปและทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5.2 สรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

5.2.1 เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิจัยพบว่าระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมมีความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$; $S.D. = .83$) โดยจำแนกได้ดังนี้

นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$; $S.D. = .76$) โดยรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การพัฒนาด้านทักษะทางปัญญา ($\bar{X} = 3.94$; $S.D. = .76$) และ รายด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.80$; $S.D. = .79$) ส่วนความต้องการพัฒนาตนเองตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยของความต้องการในการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$; $S.D. = .98$) โดยรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = 1.10$) และด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = .91$) และรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน ($\bar{X} = 3.43$; $S.D. = .94$) ทั้งนี้ในแต่ละด้านมีรายข้อที่มีค่าคะแนนสูงที่สุด และต่ำที่สุดดังนี้

ด้านคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$; $S.D. = .78$) โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสังคม และสถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.97$; $S.D. = .80$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การดำรงชีวิตอย่างพอเพียง ($\bar{X} = 3.79$; $S.D. = .77$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก

ด้านความรู้ นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .74$) โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมสำหรับการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.95$; $S.D. = .75$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์กรความรู้ที่ทันต่อกระแสความรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ($\bar{X} = 3.86$; $S.D. = .71$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก

ด้านทักษะทางปัญญานักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$; $S.D. = .76$) โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.05$; $S.D. = .76$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การคิดอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 3.88$; $S.D. = .75$) และการคิดเชิงกลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.86$; $S.D. = .78$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ นักศึกษามีความต้องการตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .76$) โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 3.94$; $S.D. = .70$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การวางแผนและการรับผิดชอบงาน ($\bar{X} = 3.89$; $S.D. = .75$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก

ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$; $S.D. = .79$) โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือเทคนิคการนำเสนอ และการถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 3.85$; $S.D. = .77$) และ เทคนิคการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์สำนักงาน ($\bar{X} = 3.85$; $S.D. = .76$) มีความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ ($\bar{X} = 3.66$; $S.D. = .92$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก

ด้านทักษะพิสัย นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$; $S.D. = .75$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การประยุกต์ใช้ความรู้สำหรับการปฏิบัติงานจริง ($\bar{X} = 3.93$; $S.D. = .74$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.87$; $S.D. = .72$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก

ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = 1.10$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.68$; $S.D. = 1.07$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทักษะการใช้ภาษาจีน ($\bar{X} = 3.13$; $S.D. = 1.26$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = .91$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้ด้านสังคมการศึกษาของประเทศในอาเซียน ($\bar{X} = 3.54$; $S.D. = .92$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความรู้ด้านการเมืองการปกครองของประเทศในอาเซียน ($\bar{X} = 3.40$; $S.D. = .95$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$; $S.D. = .94$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจอาเซียน AEC ความหมาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.52$; $S.D. = .89$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และกฎระเบียบของแต่ละประเทศ ($\bar{X} = 3.36$; $S.D. = .97$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

จากการวิจัย พบว่า ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมมีความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$; $S.D. = .83$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิโรจน์ และวรรณพิศา (2556) วิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนานักศึกษากายภาพตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขต จังหวัดปทุมธานี เพื่อเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการวิจัย พบว่านักศึกษามีความต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$; $S.D. = .63$) โดยสามารถอภิปรายผลตามกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

ความต้องการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร มีความต้องการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$; $S.D. = .76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าลำดับที่ 1 นักศึกษามีความต้องการพัฒนาด้านทักษะทางปัญญา ($\bar{X} = 3.94$; $S.D. = .76$) ลำดับที่ 2 ด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .74$) และด้านทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .76$) ลำดับที่ 3 ด้านทักษะพิสัย ($\bar{X} = 3.90$; $S.D. = .75$) ลำดับที่ 4 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 3.88$; $S.D. = .78$) และ

ลำดับสุดท้ายคือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.80$; $S.D. = .79$) ซึ่งพบว่านักศึกษามีความต้องการและให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติในทักษะทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมากทั้งหมด ซึ่งอาจเนื่องมาจาก ทักษะทั้ง 6 ด้าน คือ จุดบ่มเพาะทั้งองค์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ การนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ และความมั่นคงมั่งคั่งให้กับชีวิต รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างและการเป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพ มีคุณธรรมจริยธรรมอันจะนำมาซึ่งการมีคุณภาพชีวิตที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552) ที่กล่าวไว้ในหลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ว่า คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาจะช่วยกำหนดความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาในทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตรตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน ได้อย่างหลากหลาย โดยมั่นใจถึงผลผลิตสุดท้ายของการจัดการศึกษา คือ คุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจ เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นคนดีของสังคม ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศไทย และสอดคล้องกับสมใจ (2549) ที่กล่าวว่า การพัฒนาตนเองเป็นการเปลี่ยนแปลงการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง แก้ไข สร้างสรรค์เกี่ยวกับตนเองเพื่อนำไปสู่ความดี ความงาม ความเจริญในตนเอง โดยมีความมุ่งหมายสูงสุด คือ การมีชีวิตที่มีคุณภาพ มีความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่การงาน และมีความสุข

ความต้องการพัฒนาตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียนพบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร มีความต้องการพัฒนาตนเองตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$; $S.D. = .98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ลำดับที่ 1 นักศึกษามีความต้องการพัฒนา ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = 1.10$) และ ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = .91$) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียน ($\bar{X} = 3.43$; $S.D. = .94$) ซึ่งจากผลการวิจัยนักศึกษามีความต้องการและให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ทักษะทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด ทั้งนี้เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับความต้องการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ นักศึกษาให้ความสำคัญน้อยกว่าการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติในทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาขาดความตระหนักหรือเห็นความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมน้อย ซึ่งอาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เลือกศึกษาด้านวิชาชีพจะมีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับอ่อนถึงปานกลาง อีกทั้งการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มิได้เน้นการสอนในหลักสูตรภาษาอังกฤษ (English Program) จึงทำให้โอกาสการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักศึกษาเป็นไปได้น้อยจึงอาจส่งผลให้นักศึกษาขาดความตระหนักในเรื่องดังกล่าว สำหรับด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน และด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียน อาจเนื่องมาจาก นักศึกษา ยังไม่เห็นความสัมพันธ์ของกฎระเบียบอาเซียน และความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้านว่ามีความสัมพันธ์หรือสำคัญต่อการดำเนินชีวิต หรือการทำงาน เนื่องจากวิชาชีพในสายการเรียนของนักศึกษาไม่ได้ถูกระบุอยู่ใน 7 วิชาชีพที่สามารถย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี ในประชาคมอาเซียน อันประกอบด้วย

แพทย์ ทันตแพทย์ นักบัญชี วิศวกร สถาปนิก พยาบาล นักสำรวจ จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักศึกษามีความรู้สึกว่าการพัฒนาตนเองด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน และด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆของอาเซียนเป็นเรื่องไกลตัว นักศึกษาส่วนใหญ่ จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติมากกว่า เพราะเห็นว่าเพียงพอที่จะสามารถประกอบอาชีพภายในประเทศได้ ซึ่งสอดคล้องกับคณะอนุกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษานอกชั้นเรียนเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาเขตภาคกลางเพื่อพัฒนาบัณฑิตอุดมคติ (มปป.) ที่กล่าวว่า นักศึกษาไทยตระหนักต่อการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนน้อยมาก และขาดการเตรียมการที่ดี ส่วนใหญ่ยังใช้ชีวิตแบบไม่เตรียมการ เพราะขาดการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์อนาคต อาจจะไม่รู้ความเคลื่อนไหวบ้างแต่ไม่รู้สถานการณ์อนาคตมีความเกี่ยวข้องกับตนเองอย่างไร บางส่วนที่พอจะทราบบ้างก็พบว่ายังขาดการเตรียมการ ส่วนใหญ่มองว่าไว้ถึงเวลาค่อยปรับตัว และนักศึกษาไทยมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในด้านการพูด อ่าน เขียน ในภาพรวมยังขาดทักษะที่ดี แต่ภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นภาษากลางของอาเซียน สถานการณ์เช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันกับบัณฑิตจากประเทศเพื่อนบ้านที่คาดว่าจะเข้ามาสมัครงานในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นในอนาคต และในอนาคตสถานประกอบการย่อมต้องการบัณฑิตที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษสูงเพิ่มมากขึ้น การมีงานทำของนักศึกษาไทยจึงเป็นประเด็นน่าเป็นห่วงในอนาคต และสอดคล้องกับอรุณ (2557) ที่กล่าวว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ยังขาดความเข้าใจ หรือตระหนักถึงเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยเฉพาะนักศึกษาที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพราะการรวมตัวเป็นประชาคม อาเซียนผลที่จะเกิดขึ้นตามมา คือ การเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา มีการขยายตัว การศึกษาข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกว้างขวางขึ้น การเคลื่อนย้าย องค์ความรู้ กำลังคนนักศึกษา และบุคลากรศึกษา มีความสะดวกขึ้นด้วย และการ ปรับตัวด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คือ นักศึกษานั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้ ที่จะต้องเรียนรู้ปรับตัว และเตรียมการพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่น นักศึกษาต้องมีความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการรวมตัว ของประเทศต่างๆ สู่ประชาคมอาเซียนในส่วนของข้อดีและข้อเสียอย่างเข้าใจ การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน ซึ่งสังคมยุคใหม่จะสะท้อนความเป็นสังคมพหุ วัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่ จำเป็นต้องปรับ ทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติ การปรับ กระบวนทัศน์การเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทัน สถานการณ์ การสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรมได้ และเรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิด ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน พร้อมกับสร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต้องเพิ่ม ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นให้สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี

5.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

จากเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล โดยมีสมมติฐานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ข้อ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีเพศต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่อยู่ระดับชั้นต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่านักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีผลการศึกษากันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่านักศึกษาที่มีผลการศึกษากันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

จากการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีเพศต่างกันมีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัย นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีเพศต่างกันมีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีสัดส่วนนักศึกษาชายน้อยกว่านักศึกษาหญิงมาก นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง และด้วยบุคลิก พฤติกรรมของนักศึกษาชายที่เรียนด้านคหกรรมศาสตร์ ที่ต้องมีความละเอียดปราณีตนั้นจะมีบุคลิกลักษณะที่ไม่แตกต่างกับนักศึกษาหญิงมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิภาพร (2549) วิจัยเรื่อง การพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงผลการวิจัย พบว่าการพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศ แตกต่างกันมีการพัฒนาตนเองในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณภา (2550) วิจัยเรื่อง ศึกษาสภาพการพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า สภาพการพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศแตกต่างกันมีสภาพการพัฒนาตนเองในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 1.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่อยู่ระดับชั้นต่างกันมีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัย นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่อยู่ระดับชั้นต่างกันมีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของปรัชญา (2555) วิจัยเรื่อง ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่าระดับการศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองสู่การเป็นประชาคมอาเซียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และงานวิจัยของ วิโรจน์ และวรรณพิศา (2556) วิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขต จังหวัดปทุมธานี เพื่อเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมความต้องการพัฒนาตนเองของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยสะท้อนว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครซึ่งเป็นนักศึกษาที่ใกล้จบการศึกษา ยังขาดตระหนักต่อการพัฒนาตนเองที่แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว นักศึกษาที่ใกล้จบการศึกษาควรมีความกระตือรือร้นต่อการเตรียมตัวเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ชีวิตการทำงานมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ซึ่งในประเด็นดังกล่าวคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ควรนำมาพิจารณาหาแนวทางในการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สมมติฐานข้อที่ 1. 3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีผลการเรียนต่างกันมีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัย นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีผลการเรียนต่างกัน มีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวิโรจน์ และวรรณพิศา (2556) วิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขต จังหวัดปทุมธานี เพื่อเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ผลการวิจัยพบว่าระดับผลการเรียนเฉลี่ยที่แตกต่างกัน นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ที่มีระดับผลการเรียนที่ดีหรือไม่ดีต่างก็มีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกันอาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าศึกษาในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มีระดับสติปัญญาปานกลางใกล้เคียงกัน

5.2.3 เพื่อเสนอรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จากการการวิจัยพบว่ารูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

ด้านคุณธรรมจริยธรรม รูปแบบกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การจัดค่าย

ด้านความรู้ รูปแบบกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การศึกษาดูงาน

ด้านทักษะทางปัญญา รูปแบบกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การอบรม

ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รูปแบบกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การจัดค่าย

ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี รูปแบบกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การอบรม

ด้านทักษะพิสัย รูปแบบกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การอบรม

ด้านทักษะความสามารถใช้ภาษา รูปแบบกิจกรรมที่ได้รับคะแนนสูงสุด คือ การจัดค่าย

ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน รูปแบบกิจกรรมที่ได้รับคะแนนสูงสุด คือ การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน

ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน รูปแบบกิจกรรมที่ได้รับคะแนนสูงสุด คือ การอบรม และการบรรยาย

อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่3

จากการวิจัย รูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

รูปแบบกิจกรรมการอบรม นักศึกษาเห็นว่าควรนำมาใช้การพัฒนา ด้านความรู้ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี ทักษะพิสัย และความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆของอาเซียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการอบรมเป็นการรับรู้ข้อมูลจากผู้มีความรู้ ประสบการณ์ในเรื่องต่างๆโดยตรงซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้สามารถนำความรู้มาใช้ประโยชน์โดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญ (2552) ที่กล่าวว่า การอบรม คือ กระบวนการที่เป็นระบบที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของบุคคลให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นอีก และสอดคล้องกับ อารีย์ (2553) ที่กล่าวว่า การฝึกอบรม เป็น กระบวนการหรือกิจกรรมในการพัฒนาที่จัดขึ้นเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยผ่านการเรียนรู้อย่างเป็นระบบโดยสร้างหรือพัฒนาความรู้ (Knowledge) ความคิด หรือเจตคติ (Attitude) ทักษะ (Skill) หรือความสามารถ (Ability) ของผู้รับการอบรมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

รูปแบบกิจกรรมการบรรยาย นักศึกษาเห็นว่าควรนำมาใช้การพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน คือองค์ความรู้การให้ข้อเท็จจริง หรือกฎระเบียบที่ซับซ้อนมีรายละเอียดในการเข้าถึงข้อมูล องค์ความรู้ต่างๆ เพื่อการนำไปใช้ อีกทั้งรูปแบบกิจกรรมการบรรยายยังสามารถให้ความรู้กับนักศึกษา หรือกลุ่มเป้าหมายในระยะเวลาที่จำกัด และจำนวนมากได้ ซึ่งสอดคล้องกับพงศประเสริฐ (2552) ที่กล่าวว่าการบรรยายว่าเป็นการเสนอเรื่องราว เนื้อหาสาระ หรือเจตคติต่างๆ ให้แก่ผู้ฟัง โดยผู้มีความรู้ และประสบการณ์ในเรื่องที่บรรยาย อาจมีช่วงเวลาที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังการบรรยายซักถามในเรื่องที่บรรยายอีกทั้งการบรรยายจะทำให้ได้เนื้อหาสาระมากในเวลาอันจำกัด

รูปแบบกิจกรรมการศึกษาดูงาน นักศึกษาเห็นว่าควรนำมาใช้การพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ทั้งนี้อาจเนื่อง การศึกษาดูงานเป็นการนำนักศึกษาสู่สถานการณ์หรือองค์ความรู้จริง ที่สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ อีกทั้งการได้รับความรู้จากประสบการณ์จริงจะนำมาซึ่งความเข้าใจที่ในองค์ความรู้นั้นอย่างถ่องแท้ ซึ่งสอดคล้องกับสมคิด (2556) ที่กล่าวว่า การศึกษาดูงานคือ การนำบุคคลหรือนักศึกษา พนักงาน ไปศึกษายังสถานที่จริง เพื่อให้ได้พบเห็นของจริง ประสบการณ์ หรือองค์ความรู้จริง นำไปสู่การเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติจริง ซึ่งสามารถสร้างความสนใจและความกระตือรือร้น ต่อองค์ความรู้ได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับทิตินา (2544) ที่กล่าวว่า การศึกษาดูงาน คือ กระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ สถานที่อันเป็นแหล่งความรู้ นั้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้ได้รับประสบการณ์ตรง หรือเรียนรู้สภาพความเป็นจริง อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ทำให้เกิดความเข้าใจ และเกิดเจตคติที่ดีทั้งต่อสถานที่นั้น และการเรียนรู้

รูปแบบกิจกรรมการจัดค่าย นักศึกษาเห็นว่าควรนำมาใช้การพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะความสามารถใช้ภาษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดค่ายเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ นอกห้องเรียน ด้วยการนำนักศึกษามาอยู่ร่วมกันจึงสามารถที่จะกำหนดกฎระเบียบ หน้าที่ ความรับผิดชอบระหว่างอยู่ร่วมกันการทำงานร่วมกัน หรือสร้างกิจกรรมการละลายพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้พฤติกรรมซึ่งกัน และกัน อันนำไปสู่การแบ่งปัน การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ ทักษะการสื่อสาร และสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับวรารักษ์ (2556) ที่กล่าวว่า ค่ายอาเซียนจะจัดขึ้นในรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน คือ เปลี่ยนวิธีการรับรู้ เปลี่ยนสถานที่เรียนรู้ เปลี่ยนบริบทของการเรียนรู้ จากการเรียนรู้ในตำราเรียนไปสู่การเรียนรู้ จากสถานการณ์ ประสบการณ์จริง และที่สำคัญส่งเสริมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ประสบการณ์ที่นักศึกษาจะได้รับ หรือสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองจะเป็นทักษะ และกระบวนการเรียนรู้ที่ติดตัว อันเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้และความเข้าใจที่ลึกซึ้ง นำไปสู่การสร้างคุณธรรม และเจตคติที่ดี และสอดคล้องกับสุตววรรณ (2553) ที่กล่าวว่าการจัดค่าย เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน คือ การเปลี่ยนแหล่งของความรู้ เปลี่ยนวิธีการรับรู้ เปลี่ยนสถานที่เรียนรู้ เปลี่ยนบริบทการเรียนรู้จากตำราเรียน และอาจารย์ สู่การเรียนรู้

จากผู้อื่นๆ และจากสถานการณ์ หรือสถานที่จริงซึ่งถือเป็นปัจจัยกระตุ้นต่อการเรียนรู้ และรับรู้ส่งผลให้สามารถเรียนรู้ได้ดี และมากยิ่งขึ้น

รูปแบบกิจกรรมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าควรนำมาใช้การพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาสามารถรับรู้ข้อมูลของประเทศในอาเซียนจากเพื่อนนักศึกษาผู้เป็นเจ้าของประเทศ ทั้งด้านวัฒนธรรม วิธีการดำรงชีวิต การสื่อสาร ค่านิยม อีกทั้งได้รับประสบการณ์จริงจากการศึกษาในสถาบันที่แลกเปลี่ยน ซึ่งสอดคล้องกับ พินิติ (2555) ที่กล่าวว่า การแลกเปลี่ยนนักศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญยิ่งในการกระตุ้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม เรียนรู้วิธีการศึกษาในประเทศอื่นๆ เรียนรู้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เรียนรู้วิชาการใหม่ๆ ที่แตกต่างไปจากวิชาที่สอนในมหาวิทยาลัยต้นสังกัด เรียนรู้ภาษาต่างประเทศทั้งด้านวิชาการและการสื่อสาร ได้เปิดโลกทัศน์สู่สากลรวมทั้งได้เครือข่ายในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งจะประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคต

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.3.1.1 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา สามารถสรุปประเด็นได้ดังต่อไปนี้

1) พัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพ มีความรู้เหมาะสมกับคุณวุฒิ มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน และการพัฒนาบุคลิกภาพ

2) พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน ภาควิชาปฏิบัติ และการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

3) พัฒนาอาจารย์เพื่อเพิ่มศักยภาพในการสอน

4) เพิ่มการให้ความรู้ใน ภาษาอังกฤษภาษาจีน

5.3.1.2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน สามารถสรุปประเด็นได้ดังต่อไปนี้

1) ให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนประกอบด้วย ความรู้ทั่วไป เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม การประกอบอาชีพ

2) ด้านภาษา การปรับตัวเพื่อรองรับการทำงานในประเทศอาเซียน

3) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร รวมถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมส่งเสริม เช่น การแลกเปลี่ยนนักศึกษา การสหกิจศึกษา

5.3.1.3 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านอื่นๆ

1) สร้างความพร้อมในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งด้าน เทคโนโลยี การสื่อสาร วิชาชีพ และความรู้ด้านการตลาด

2) ความพร้อมในการปรับตัว การเข้าสังคม การทำงานเป็นทีม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

นอกจากข้อเสนอแนะการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาผู้วิจัยขอเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

5.3.2.1 ศึกษาความพร้อมด้านความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.3.2.2 ศึกษากลยุทธ์ในการพัฒนาตนเอง ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร